

Ο Λέων Λεοντάκης στον κόσμο των μυρμηγκιών

Μέρος α΄

Το ταξίδι στον
κόσμο των εντόμων
συνεχίζεται...

Ο Λέων Λεοντάκης έτρεχε στο κτήμα του παππού.
Η άνοιξη είχε ξυπνήσει όλη την ομορφιά που κοιμόταν το χειμώνα. Τα λουλούδια καμάρωναν πανέμορφα στολισμένα, τα δέντρα κουνούσαν τα κλαδιά τους και έδειχναν τους καινούριους τους καρπούς. Ήταν μια γιορτή, όχι μόνο για τα μάτια, αλλά και για τη μύτη του που δεν χόρταινε να μυρίζει.

-Παππού ήρθα, είπε πλησιάζοντας κοντά.

-Καλώς το εγγονάκι μου.

-Δεν θα σε πάρω αγκαλιά γιατί σε αγαπώ πολύ. Η μαμά λέει ότι έτσι θα είσαι πιο ασφαλής.

Μπορώ όμως τώρα πια να κάνω παρέα μαζί σου.

-Φυσικά!

Έτσι όμως όπως άπλωσε το πόδι για να πλησιάσει τον παππού παραλίγο να πατήσσει μια τεράστια στρατιά μυρμηγκιών.

- Τι πολλά μυρμήγκια παππού! Τα μυρμήγκια είναι έντομα;
- Ναι κι έχουν έξι πόδια, όπως όλα τα έντομα.
- Και είναι συνέχεια μαζί;
- Ναι, ζουν σε ομάδες, όπως οι μέλισσες.
- Και έχουν αρχηγούς;
- Έχουν βασίλισσα, κηφήνες και εργάτριες όπως η μέλισσα.
- Και το σπίτι τους είναι η μυρμηγκοφωλιά;
- Σωστά. Μοιάζει με τεράστιο λαβύρινθο.
- Και...
- Προτού αρχίσεις τις πολλές ερωτήσεις να σου πω μια ιστορία;
- Ναι, μου αρέσουν πολύ οι ιστορίες!

«Μια φορά κι έναν καιρό, σε ένα δάσος μακρινό, ζούσε ένα μυρμήγκι. Το μυρμήγκι αυτό, όπως όλα τα μυρμήγκια, ήταν πολύ εργατικό. Έβγαινε από το πρωί στο δάσος και μάζευε οτιδήποτε θα του ήταν χρήσιμο για το χειμώνα.

Σποράκι- σποράκι κουβαλούσε το βαρύ φορτίο, το πήγαινε στη φωλιά του και γύριζε πάλι.

Δεν παραπονιόταν ποτέ, ούτε γκρίνιαζε.

Δεν διασκέδαζε καθόλου.

Στο ίδιο δάσος ζούσε και ένας τζίτζικας. Ο τζίτζικας, αντίθετα με το μυρμήγκι, αγαπούσε τη διασκέδαση. Κοιμόταν στα κλαδιά του δέντρου και όταν επιτέλους ξυπνούσε έπαιρνε την κιθάρα του και τραγουδούσε. Όταν πεινούσε κατέβαινε στο έδαφος, έβρισκε κάτι για να φάει και μετά ανέβαινε πάλι επάνω. Αυτό συνεχιζόταν καθημερινά. Μια πολύ ζεστή καλοκαιρινή μέρα το μυρμήγκι περνούσε κάτω από το κλαδί που τραγουδούσε ο τζίτζικας.

Το μυρμήγκι ήταν κουρασμένο και σταμάτησε για να σκουπίσει τον ιδρώτα του.

«Τι κάνεις εκεί μυρμηγκάκι με τόση ζέστη;»

«Μαζεύω για το χειμώνα» του είπε το μυρμήγκι.

Ο τζίτζικας γέλασε. «Ο χειμώνας είναι τόσο μακριά. Μην είσαι ανόητος. Απόψε έχουμε πάρτι. Έλα να διασκεδάσεις».

Το μυρμήγκι του ευχήθηκε καλή διασκέδαση και έφυγε γρήγορα.

Ήρθε το φθινόπωρο και άρχισαν τα πρώτα κρύα και οι βροχές.

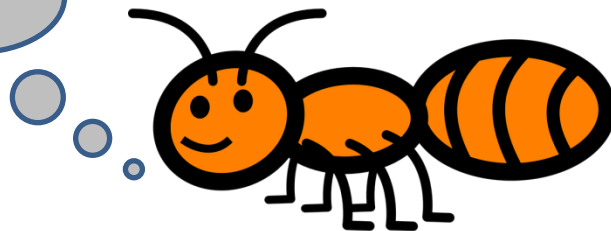
Το μυρμήγκι συνέχισε να κουβαλάει και ο τζίτζικας συνέχισε να τραγουδάει, αλλά όχι τόσο χαρούμενα πια. Δεν έβρισκε πλέον πολύ τροφή και συχνά γινόταν μούσκεμα από την βροχή.

Πέρασε και το φθινόπωρο και ήρθε ο χειμώνας. Το κρύο πλέον ήταν τσουχτερό. Το μυρμήγκι είχε μαζευτεί στη ζεστή φωλιά του που ήταν γεμάτη προμήθειες. Ο τζίτζικας περπατούσε μέσα στο χιόνι και έτρεμε από το κρύο. Δεν είχε τίποτα να φάει.

Αν έμενε για λίγο ακόμα εκεί έξω θα πέθαινε από το κρύο. Χτύπησε λοιπόν την πόρτα του μέρμηγκα. Το μυρμήγκι του άνοιξε. «Τι θέλεις;» τον ρώτησε. «Σε παρακαλώ, μπορώ να μείνω μαζί σου; Δεν έχω σπίτι ούτε φαγητό. Θα πεθάνω εκεί έξω.»

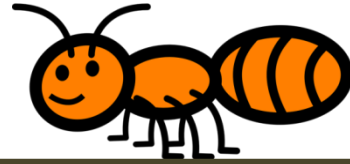
Το μυρμήγκι τον κοίταξε σκεφτικό.....

**Να του ανοίξω
ή όχι;**

Και τώρα είναι η σειρά σας παιδάκια....

Αν εσύ ήσουν στη θέση του μυρμηγκιού τί θα έκανες και γιατί;

Δώσε το δικό σου τέλος στην ιστορία!

Αν θέλεις ζωγράφισέ το!

Ο Αίσωπος, ο μεγάλος παραμυθάς, που έγραψε την ιστορία «Ο Τζίτζικας και ο Μέρμηγκας», που μόλις άκουσες, είχε κάποια μηνύματα για εμάς;

Τί θέλει να μας διδάξει με αυτό τον μύθο του;

Ηθικό Δίδαγμα:

Άλλη είναι η ώρα του παιχνιδιού και της ανεμελειάς και άλλη η ώρα της δουλειάς. Κι αυτά τα δυο πρέπει να γίνονται με μέτρο.

Δίνω τη βοήθεια μου σε αυτούς που μου τη ζητάνε και συγχωρώ αυτούς που μπορεί κάποτε να με αδίκησαν.

Ώρα για διασκέδαση.....

Δραματοποιώ την ιστορία παρέα με τα αδέρφια μου ή κάποιο φίλο μου. (Κάντε το ξανά αλλάζοντας ρόλους)

Ακούω το τραγούδι

<< Που πας αφέντη μέρμηγκα>> Της Μαρίζας Κωχ.

Αναζητήστε το, αν θέλετε, στο youtube

Μ	Υ	Ρ		Η	Γ	Κ	Ι
---	---	---	--	---	---	---	---

Ψάχνω το γράμμα που λείπει..... Θα το βρω στην αρχή της Μέλισσας και της Μαμάς!

Με το δάχτυλό σου, βοήθησε το μυρμήγκι να πάει στους σπόρους!

...η συνέχεια σε
επόμενη
ανάρτηση.

Να περνάτε
τέλεια!

Οι κυρίες σας.

Οι αναρτήσεις στο ιστολόγιο του σχολείου μας, γίνονται στα πλαίσια της εξ' αποστάσεως εκπαίδευσης που οι συνθήκες έχουν επιβάλλει.

Στόχος μας είναι η διατήρηση της επαφής των παιδιών με το νηπιαγωγείο και των παιδαγωγικό ρόλο που αυτό υπηρετεί.

Στις αναρτήσεις μας χρησιμοποιούμε φωτογραφίες, εικόνες και clipart με μοναδικό σκοπό να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον ευχάριστο και εκπαιδευτικό για τα παιδιά, χωρίς καμία πρόθεση εμπορικής εκμετάλλευσης ή προσβολής ηθικών και πνευματικών δικαιωμάτων.